

For sagen er, at arbejdsmiljøet har det skidt. Man kan måske endda sige, at det er lykkedes for den nuværende regering at vende udviklingen. De sidste 5 til 6 år har vi jo ellers oplevet et markant fald i antallet af ulykker og i antallet af erhvervs sygdomme, men desværre ser det ud til, at udviklingen de sidste par år er vendt, i hvert fald hvad angår antallet af ulykker.

Kl. 11.45

Det er vel egentlig heller ikke så underligt med en regering, som fra starten har gjort sit ypperste for at fjerne redskaberne til det forebyggende arbejdsmiljøarbejde ude på den enkelte arbejdsplads. Det er jo der, arbejdsmiljøarbejdet foregår, og det er der, de ansatte og virksomhedernes ledelse skal have de bedst mulige redskaber til at sørge for, at der er et sundt og sikkert arbejdsmiljø for hver enkelt.

Lad mig nævne bare nogle af de ting: Det er lykkedes regeringen at gøre arbejdsmiljørådgivning til en parentes i forhold til arbejdsmiljøarbejdet – den rådgivning, som via BST-systemet havde opbakning fra så vel arbejdsgivere som ansatte, og som viste sig at være med til at sætte et konstant fokus på arbejdsmiljøarbejdet ude på arbejdspladsen; det bedste redskab til at lave forebyggende arbejde i forbindelse med de arbejdsmiljøproblemer, som eksisterer på et arbejdsmarked, som er stadig sværere at overskue, som er mere sammensat og har større og flere arbejdsmiljøproblemer i dag end for år tilbage.

Ikke alene har regeringen fået fjernet BST-ordningen, den har også sikret ved hjælp af den politik, der er blevet ført lige siden, at arbejdsmiljørådgivningen i dag er på et niveau, der er langt, langt lavere, end regeringen selv forudså, dengang reformen blev gennemført.

Det er sådan, at de, der er blevet påbudt arbejdsmiljørådgivning, kun udgør 14 pct. af, hvad man havde forventet – kun 14 pct. Der kan man så sige, at det jo er, fordi arbejdsmiljøet har det så godt. Det er der sikkert nogle der vil sige. Problemet er, at det bare er i modstrid med virkeligheden, for hvis man samtidig ser på erfaringerne fra de screeninger, der er blevet foretaget, og de tilpassede tilsyn, der er blevet foretaget lige siden, så viser det sig, at flertallet af virksomhederne er kategoriseret i de laveste kategorier, altså dem, der ikke har orden i deres arbejdsmiljø, det, der hedder kategori II og kategori III.

Noget andet, som regeringen påstår de lægger meget vægt på, er, at arbejdet skal foregå på den enkelte arbejdsplads. Og hvad har man så

gjort? Man har fjernet sikkerhedsorganisationen fra de mindre virksomheder, fordi virksomheder med mellem fem og ni ansatte i dag ikke har en forpligtelse til at lave en sikkerhedsorganisation, ingen forpligtelse til, at der skal være en valgt sikkerhedsrepræsentant, ingen forpligtelse til, at sikkerhedsarbejdet skal foretages af andre end den enkelte arbejdsleder, som måske nok så meget har en interesse i, at produktionen skal køre, og ikke så meget en interesse i at forudse og forebygge, at der sker arbejdsulykker, eller at folk bliver slidt ned.

Det er en af de ordninger, som rigtig mange var rigtig glade for, altså at man havde en sikkerhedsrepræsentant, som dagligt kunne overvåge, at arbejdsmiljøet var i orden, og som kun havde én interesse at varetage, og det var kollegernes sikkerhed og sundhed.

Også når vi snakker Arbejdstilsynet, er det jo lykkedes regeringen at skære kraftigt på det tilsyn, som foregår i det daglige – det tilsyn, som kan være til glæde for de ansatte, som enten kommer ud for, at der er nogle ting, der ikke er i orden, eller som kommer til skade. De må i dag trække på langt færre tilsynsførende i det arbejde. Og det viser sig jo helt konkret, f.eks. i en sektor som byggesektoren, hvor der er masser af arbejdsmiljøproblemer, at man har haft store problemer med overhovedet at få en tilsynsførende til at komme, hvis man ringede til Arbejdstilsynet.

Det har jo også ført til, hvis vi ser på byggeriet, at der faktisk er sket en stigning i 2004 og – i foreløbige tal – 2005 i antallet af dødsulykker. Når man ser, at der i 2005 har været dobbelt så mange dødsulykker, som der var året før, og at tallet ellers har været faldende siden år 2000, viser det, at der er nogle alvorlige problemer, som der er behov for at der kommer nye tiltag til at løse på de her områder. Og jeg ser ikke nogen nye tiltag fra regeringen.

Kl. 11.50

Jeg synes også, det er bemærkelsesværdigt, når man i januar måned i Arbejdsmarkedsudvalget kan få et brev fra en ansat i Arbejdstilsynet – som af gode grunde er nødt til at være anonym – som påpeger, hvordan forholdene er i Arbejdstilsynet, der burde være dem, der var de varmeste fortalere og forkæmpere for arbejdsmiljøet og for, at man kom ud og besøgte den enkelte arbejdsplads, når der var behov for det.

Det er ikke, fordi vi her skal begynde at tillægge enkeltpersoner, at de sidder inde med den evige sandhed om arbejdsmiljøet. Jeg synes blot,